

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De Pace, Sermo LIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

apud desides creaturam, quæ lumini tantum condita lædere nescit, homines quos continua magis iuuare cogitur seruitute. Verum posteaquam venit occultorum cognitor, inspector validissimus secretorum, cui latentia diaboli non poterunt obuiare figmenta, adducitur puer sanandus præceptione diuina: vt quicquid diabolus vinxerat, solueretur à Christo. Egit, egit inimicus vt hoc quod videbatur, esset natura. Sed quare discipuli non potuerunt eiicere eum? Quia hic homo, gentilis populi producitur in figuram: siquidem gentilis populus iuxta Apostolum, habebat spiritum aeris huius. Aeris, inquit, spiritus, qui nunc operatur in filiis diffidentia. Hic ergo erat surdus & mutus, qui nec audire legem poterat, nec Deum poterat confiteri, sed in igne gehennæ, & per aquas amari semper gurgitis iactabatur: nec poterat à discipulis, vel vllò homine sanari, quia Christus olim auditus fidei, confessio salutis, gentium redemptio dicebatur & vita. Denique vbi imperio Christi fugatus est diabolus, patefcunt clausa, vincula soluuntur, sermo redditur, auditus redit, homo reparatur, & solus diabolus deflet diuturna se possessione detrusum. Hinc est quod veniens ex gentibus impositione manus, & exorcismis antè à dæmone purgatur, & aperitionem aurium percipit, vt fidei capere possit auditum, vt possit ad salutem prosequente Domino peruenire.

De Pace, Sermo LIII.

Matth. 5. **B**Eati pacifici, ait Euangelista, Charissimi, quia ipsi filij Dei vocabuntur. Meritò Christianæ virtutes virescunt in eo, qui vnanimitatem Christianæ habet pacis, nec peruenitur ad vocabulum filij Dei, nisi per nomen pacifici. Pax est charissimi, quæ spoliat hominem

hominem seruitute, dat nomen ingenuum: mutat apud Deum cum conditione personam: ex famulo filium, liberum facit ex seruo. Pax fratrum voluntas est Dei, iucunditas Christi, perfectio est sanctitatis, iustitiæ regula, magistra doctrinæ, morum custodia, atque in rebus omnibus laudabilis disciplina. Pax suffragium precum est, supplicationum facilis, atque impetrabilis via, desideriorum omnium competens plenitudo. Pax dilectionis mater est, concordia vinculum, ac puræ mētis indicium manifestum, quæ sibi exigit de Deo quod velit: quæ quicquid voluerit, petit, quicquid petierit, sumit. Pax præceptis regalibus conseruanda est, ipso Domino Christo dicente: Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis, hoc est dicere: In pace vos dimisi, in pace vos inueniam: proficiens voluit dare quod desiderabat rediens in omnibus inuenire. Cœleste mandatum est seruare quod dedit: vna vox est, inueniam quod dimisi. Plantare pacem radicitus est Dei: euellere, penitus inimici. Nam sicut amor fraternitatis ex Deo est, ita odium ex diabolo: quapropter damnanda sunt odia, quoniam scriptum est. Qui odit fratrem suum, homicida est. Videtis ergo fratres dilectissimi, quare pax amanda est, & diligenda concordia: ista sunt enim quæ generant & nutriunt charitatem: scitis autem secundum Apostolum, quia charitas ex Deo est: sine Deo ergo est, qui non habet charitatem. Pax plebis charissimi est gloria sacerdotis; & pacis plena lætitia est perfecta charitas filiorum. Sacerdotis est admonere quod decet, plebis est audire quod monet: quicquid non licet, pastoris est prohibere, gregis audire ac velle ne fiat: vtraque si conueniant, salua sunt omnia, nec Deus inuenit in plebe quod puniat, nec sacerdos potest habere quod doleat.

Ioan. 14.

1. Ioan. 3.

1. Ioan. 4.

Seruemus ergo fratres mandata quæ vitæ sunt, teneat se profundæ pacis nexibus colligata fraternitas, & salutari vinculo charitatis mutua se dilectione constringat, quæ operit multitudinem peccatorum. Dilectio ergo omnibus desiderijs amplectenda est: quæ tot bona potest habere, quot præmia. Custodienda præ omnibus virtutibus pax est, quoniam Deus semper in pace est. Locum non demus inimico, ne in tritici segete valeat seminare zizania, & securo iam rustico, & spe longi laboris eluso, expectatos fructus ipsa messis maturitate perdat, aut vinum vetustate suaue in liquorem perfidiæ demutatam infusa fœcis permixtione conturbet, aut inter dulcia mella felle venena amatoria confundat. Procul contentiones, procul lites, procul maledicta mittantur: & quia laqueus est mortis, lingua susurronis & bilinguis, parcat vnusquisque animæ suæ, ne in supplicium suum vincula sibi mortis innectat. Amate pacem, & tranquilla sunt omnia: vt & nobis præmia, & vobis gaudia reseruetis, vt ecclesia Dei in pacis vniuersitate fundata, perfectam in Christo teneat disciplinam.

De Zachæo, Sermo L IV.

BEatus Euangelista proximè dum diuitis inhumani vitam describit, & finem, humanos mouit & mœstificauit affectus: sed hodie Zachæi diuitis humanitatem, fidemque referendo, cœleste nos extulit, & prouexit ad gaudium. *Et ingressus, inquit, Iesus, perambulabat Hiericho.* Quare perambulabat, non ambulabat? Quia quod Moyses ambulauerat, perambulabat Christus: & populū quem Moyses induxit in via, Iesus ad quietem promissæ mansionis adduxit. *Perambulabat Hiericho.* Hiericho ciuitas ipsa est, quam *Ios. 6.* Iesus Naue septeno tubarum clangore subuertit. Sed quia